

בש"פ 265/17 - חני חלייהו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בירושלים

בש"פ 265/17 - א'

כבוד הרשם גלעד לובינסקי זיו
חני חלייהו

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה להארכת מועד לנקיות הילך

החלטה

לפני בקשה להארכת מועד להגשת עrrר על החלטת בית המשפט המוחזית בבואר שבע מיום 10.10.2016 (מ"ת 16-06-25470). במסגרת ההחלטה קיבל בית המשפט את בקשה המשיבה להורות על מעצרה של המבקשת עד תום הילך הפלילי התלו依 ועומד נגדה, ואשר בגדירו היא מואשמת בעבירות סמים שונות.

בקשת הארכה הוגשה ביום 9.1.2017, וצורף לה העරר גופו. הנימוק אשר ניתן לאחזר הוא מגעים שנערכו בין המבקשת לבין המשיבה בנסיבות הגיעו להסכמה בהילך העיקרי, לרבות באמצעות גישור פלילי. לעניין זה טענה המבקשת כי "המתינה בzeitigיה לבחון מה יתקדם בניהול התקיק הפלילי בטרם ביקשה לעורר על ההחלטה" (סעיף 13 לביקשת הארכה). בסופו של יום המגעים בין הצדדים לא צלחו, ולפיכך מעוניינת המבקשת למצות את זכותה לעורר על החלטת המעצר. המבקשת המשיכה וטענה כי סיכויי הילכודים של הערר גבוהים. המשיבה, מצדה, מתנגדת לבקשת וסבורה כי לא מתקיים בענייננו טעם מבורר המצדיק את מתן הארכה המבוקשת.

בהתאם להוראת סעיף 53(ג) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"א-1996, ערך על החלטה בענייני מעצר יש להגיש תוך 30 ימים. עם זאת, בית המשפט רשאי להאריך את המועד האמור "מטיעמים שיירשמו". אמת המידה הchallenge בהקשר זה היא אמת המידה הנהוגה ביחס לבקשת ארכה להגשת הליכים ערעוורים

עמוד 1

פליליים, כאמור - קיומו של טעם ממשי המניח את הדעת לאחזר. בהקשר זה יש לבחון, בין היתר, האם בבקשת הארכה הוגשה במסגרת המועד הקבוע בדיון; מהו מושך האחזר; מהם סיכויי הלאכוריים של ההליך (ראו, בש"פ 10/2000 מזרחי נ' מדינת ישראל, פיסකאות 6-4 (25.3.2010)).

בעניינו, בבקשת הארכה הוגשה חוותיים ימים לאחר המועד הקבוע בדיון. מדובר איפוא באחזר ניכר ומשי. זאת ועוד, התנהלותה הדינונית של המבוקשת מעוררת קושי. בעל דין שאינו מגיש היליך ערעורי וממתין על דעת עצמו להתפתחויות כלשה או אחרות בתקווה שהיא בהן כדי ליתר את ההליך הערעורי, אף אינו מגיש למצער בבקשת ארכאה בתוך המועד - אינו יכול לצפות כי תינתן לו ארכאה אוטומטית להגשת היליך הערעורי בהמשך הדרך. זאת ועוד, מתגוברת המשיבה עליה כי ההודעה לפיה הוגשorio לא צלח ניתנה לבית המשפט המחויז' במסגרת דיון אשר התקיים ביום 14.12.2016. באותו דיון אף נקבע מועד למתן מענה מפורט לכתב האישום וכן מועדים לדינוי הוכחות. המבוקשת לא הבירה מודיע המתינה קרוב לחודש ימים מהدين האמור ועד להגשת בבקשת הארכה שלפני).

חרף האמור ולאחר התילבשות, החלטתי שבנסיבותיו הקונקרטיות של המקרה וב밸' שהדבר יהווה אינדייקציה לבקשות ארכאה עתידיות, לא יהיה זה נכון לחשוף את שעריה של ערכאת הערעור לפני המבוקשת. לעניין זה נתתי משקל לכך שעסוקין בהיליך ערעורי ראשוני (בזכותו) העוסק בחירותה של המבוקשת, אשר טרם הושעה בדיון. עוד נתתי משקל של ממש לכך שהמשיבה לא תהייחסה לטענת המבוקשת לפיה סיכויי הלאכוריים של הערעור גבוהים וזאת בשים לב, בין היתר, לנسبותיה האישיות ולהמלצת שירות המבחן להפניתה לבחינות חלופת מעצר במסגרת קהילה טיפולית סגורה.

אשר על כן, בבקשת הארכה מתΚבלת והמועד להגשת הערעור מואר עד למועד הגשתו בפועל. המזיכרות תפתח תיק מתאים ותתייך בו את הערעור ואת ההחלטה זו.

ניתנה היום, כ' בטבת התשע"ז (18.1.2017).

галעד לובינסקי זיו, שופט
ר שם